

Mál nr. 261/2002

M v/bifreiðar

og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar sveitarfélags

Skemmdir á bifreið sem ekið um gatnamót þann 16.10. 2002.

Gögn.

1. Málskot móttakið 28.11. 2002, ásamt gögnum merktum nr. 1 – 7.
2. Bréf vátryggingafélagsins, dags. 16.12. sl., ásamt afriti af bréfi félagsins til Tjónanefndar vátryggingafélaganna dags. 04.11. sl., yfirlýsingu tjónþola dags. 04.11. sl., ljósmynd sem fylgdi lögregluskýrslu og skýrslu vátryggingartaka dags. 22.10. sl.
3. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 1015/2002.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Þeirrar umfjöllunar er óþarft að geta ítarlega í þessari samantekt.

Ágreiningur aðila er um hvort bótaskyld tjón hafi átt sér stað vegna skemmda á umræddri bifreið er hún skall á skarpa malbiksbrún, þar sem malbikið hafði verið fræst niður vegna viðgerða af hálfu vátryggingartaka. Eitt viðvörunarskilti var staðsett á umferðareyju skammt frá fræsingunni, þar sem varað var við hvössum brúnum og sést staðsetning þess á fyrirliggjandi ljósmynd. Það var þurr, bjart og sólskin. Bifreiðin var búin “low profile” hjólbörðum sem leiðir til þess að högg á felgu verður mun meira en ella. Sagður ökuhraði er 50-60 km/klst, sem er hámarkahraði á þessum stað.

Vátryggingafélagið telur ósannað að tjónið megi rekja til ófullnægjandi varúðarmerkinga eða vanrækslu starfsmanna vátryggingartaka. Varúðarmerki hafi verið staðsett nokkrum metrum áður en komið var að fræsingunni. Félagið telur merkinguna fullnægjandi í skilningi 86. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Merkingin hafðu átt að vera góðum og gegnum öikumönnum vel sýnileg og gefa þeim nægjanlegt ráðrúm til þess að bregðast við ef ökuhraði er eðlilegur.

Málskotsaðilinn telur bótaábyrgð vera fyrir hendi. Viðvörunarskilti hafi einungis verið staðsett á eyju á miðjum umferðarljósum 3 metra frá þeim framkvæmdum sem vara átti við. Um sé að ræða fjölfarin gatnamót. Hann telur merkinguna ófullnægjandi sbr. 86. gr. umferðarlaga sbr. og verklagsreglur Vegagerðar og reglna lögreglu. Hann telur að skyld hafi verið að ganga betur frá merkingum og að þessi ágalli hafi verið orsakavaldur tjónsins.

Álit.

Með hliðsjón af fyrirliggjandi gögnum var óvarlegt af framkvæmdaraðila að staðsetja varúðarmerkingu einungis um 3 metrum frá þeim stað sem malbikið hafði verið fræst. Með hliðsjón af framanrituðu og 86. gr. umferðarlaga er fallist á bótaskyldu samkvæmt fyrirliggjandi ábyrgðartryggingu.

Ekki er tilefni til að skerða réttarstöðu tjónþola, hann ók um fjölfarin gatnamót að því er virðist á löglegum ökuhraða og skyndilega birtist varúðarmerking um hættu skammt framundan. Bifreiðin var og útbúin löglegum dekkjabúnaði.

Niðurstaða.

Bótaskylda er fyrir hendi samkvæmt ábyrgðartryggingu sveitarfélagsins.

Reykjavík 14. janúar 2003

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.